

skulde have udtalt, at han skulde underkaste sig den hele Examen paany, det vilde altsaa sigent den gamle Examen i dens to Former eller den nye Examen. Et saadant Svar kunde det ikke falde mig ind at give, men jeg havde ingen Myndighed til at udtale mig om Spørgsmaalet, der laa under et andet Ministerium, og der blev derfor, som sagt, kun brugt et almindeligt Udtryk, hvorefter den Paagjældende maatte henvende sig til rette Bedkommende. Min personlige Mening om dette Spørgsmaal var ganske utvivlsomt den, at den Paagjældende, hvis han virkelig ønskede det, vilde faae Leilighed til at fuldstændiggjøre sin tidligere theoretiske Prøve ved paany at underkaste sig den praktiske Prøve i Overensstemmelse med de ældre gjældende Regler, hvilket aldeles ikke vilde være en Forandring af Anordningens Bestemmelser, der sigtede til at give Regler for den samlede Examinations Afholdelse i Fremtiden. Det tilkom jo imidlertid ikke Justitsministeriet at resolvere i saa Henseende, men dette maatte tilkomme et andet Ministerium, som vilde give fornøden Befæd, naar man henvendte sig derom til det. Om der er kommet nogen Usikkerhed frem ved mundtlige Forespørgsler til dem, der ikke kunde afgjøre Sagen, skal jeg lade være usagt, det vedkommer ialtfald ikke mig; til mig er ingen yderligere Forespørgsel fra Private kommen. Spørgsmaalet har nu og fundet en hermed overensstemmende Afgjørelse ved den senere Resolution af 9de September d. A., som ligeledes er meddelt i Ministerialtidenden, og hvori Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har udtalt, at saafremt nogen af de ommeldte Candidati eller Examinati juris skulde ønske at underkaste sig den praktiske Prøve efter de tidligere Regler, vil dette ikke blive negtet, og naar saadanne Tilfælde indtraadte, vilde de nærmere Regler for Prøvens Afholdelse blive meddelt efter Samraad med Fakultetet. Tilfældet er nu, som bekendt, indtraadt, og der er givet dem, som maatte ønske det, Leilighed til at fuldstændiggjøre deres tidligere theoretiske Prøve. Naar det ærede Medlem gik ind paa en nærmere Betragtning over, at dermed vare ikke de tilstrækkelige Regler givne, saa tror jeg, at han har fuldstændig Uret. Der er paa

ingen Maade udtalt Noget om, at det skulde være sidste Gang, at en saadan Examen blev afholdt, men der kan helt vel senere, saavidt Lovgivningen ikke befrier de Paagjældende derfor, afholdes lignende Prøver. Paa den anden Side kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i, at det skulde være hensigtsmæssigt, at det kunde ske i det Uendelige. Det kan tværtimod være meget naturligt, at der, hvor der er Tale om den Art af fuldstændiggjørende Prøver, sættes en Tidsfrist, men den behøver man jo ikke at forhaste sig med, netop fordi man bør give de Bedkommende Leilighed til at indhente det Forsømte. At de Bedkommende ikke have Ret til at forlange, at deres tidligere Stilling skal omdannes efter de nye Retsbestemmelser, er efter Alt, hvad jeg har udviklet, vel tilstrækkeligt klart. Et ganske andet Spørgsmaal er det jo, om Lovgivningsmagten vil, om jeg maa bruge det Udtryk, gjøre Examinatorer og Examinander den Glæde, at de blive fri for at se hinanden — det er jo nemlig øiensynligt, at Examinatorer og Examinander ere omtrent lige begjærlige efter at slippe for hverandre —, og vil Lovgivningsmagten gjøre det, finder jeg ingen Grund til, at Regjeringen skulde modsætte sig Bestemmelser, hvorved der blev givet de ældre Examinati juris og de ældre Candidati juris den Ret efter deres theoretiske „Bekvem“ eller „laud“, som ikke tilkommer dem nu. Det maa jo imidlertid erkjendes, at i den Form, hvori Lovforslaget er bragt frem, kan det aabenbart aldeles ikke bruges; dertil bærer det Ensidighedens Mærke i en altfor paafaldende Grad. Hvis altsaa Thinget vil bringe Forslaget i en anden, passende Form, og dersom det andet Thing ligeledes vil vedtage et saaledes omdannet Forslag, saa tror jeg ikke, at der fra Regjeringens Side kan være Grund til at modsætte sig det. Jeg bruger dette mere almindelige Udtryk, fordi jeg antager, at naar Lovforslaget kommer i en saadan forandret Skikkelse, vil Spørgsmaalet ikke fortrinvis vedkomme Justitsministeren, men der vil ventelig foreligge et Forslag af et noget almindeligere Indhold, der ikke vedkommer Justitsministeren alene. Saameget mindre kunde jeg da finde det rigtigt, om man vilde forsøge paa at be-